

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Anenii Noi din 18 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2021, declarat de avocata Negru Olesea în numele inculpatului

*Ghereg Egor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str. XXXXX,
XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 30.07.2020 - 18.12.2020,
instanța de apel: 27.01.2021 - 24.05.2021,
instanța de recurs: 24.08.2021 - 13.10.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Anenii Noi din 18 decembrie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ghereg Egor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, în perioada lunii noiembrie 2019, Ghereg E. acționând împreună și de comun acord cu Zîcov B., Zubar S. și cu minorii XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX, care nu au atins vârsta de tragere la răspundere penală, au pătruns pe teritoriul îngrădit al parcării specializate care aparține Gospodăriei Comunal Locative situată pe str. Suvorov, 43, or. Anenii Noi, încalcând grosolan ordinea publică, fapte realizate și exprimate printr-un comportament provocator față de normele morale unice de conviețuire, dându-și seama, că rezultatul acțiunilor lor huliganice vor deveni inevitabil cunoscut altor persoane, manifestând o vădită lipsă de respect, acționând cu un cinism și obrăznicie deosebită, fapt realizat un termen destul de îndelungat și insistent, au deteriorat în mod vandalic 22 unități de transport care se aflau depozitate pe teritoriul parcării menționate supra, după cum

urmează: automobilul de marca "VAZ" cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "VW Golf" cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Mercedes 220" cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Opel Vectra" cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Opel Astra" cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Ford Taurus" cu n/î XXXXX, automobilul de marca "Mazda" cu n/î XXXXX, automobilul de marca "BMW" cu n/î XXXXX, automobilul de marca "Suzuki", cu n/î XXXXX, automobilul de marca "Mosevici", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Ford Transit", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Wolkswagen Trasportator", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Opel Astra" fără n/î, automobilul de marca/model "Daewo Matiz", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Mercedes 124", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Tayota Rav 4", cu n/î XXXXX, automobilul de marca "DATSUN", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Renault THALIA", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Dacia Logan", cu n/î XXXXX, automobilul de marca/model "Ford Scorpio", cu n/î XXXXX, automobilul de marca "Lada", cu n/î XXXXX și automobilul de marca "Samara", cu n/î XXXXX, cauzându-le proprietarilor acestor unități de transport prejudicii materiale în proporții considerabile, fapte care au generat prejudicierea proprietății persoanelor și au atentat la liniștea și încrederea societății la o conviețuire decentă într-o societate civilă și democratică.

Astfel, prin acțiunile sale, Ghereg E. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, acțiuni comise de mai multe persoane.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că infracțiunea comisă se califică ca mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, că la locul de trai inculpatul se caracterizează satisfăcător, a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că are o vârstă minoră, antecedente penale nu are, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând rezonabil de a-i aplica o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probațiune de 2 ani, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

3. Avocata Negru Olesea a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința lui Ghereg E. să fie aplicate prevederile art. 93 Cod penal, adică liberarea de pedeapsă penală, cu aplicarea măsurii de constrângere cu caracter educativ - încredințarea minorului pentru supraveghere părinților.

Apelanta a invocat că, inculpatul a recunoscut învinuirea adusă și încadrarea juridică a faptei. La etapa urmăririi penale a făcut declarații, a contribuit la elucidarea circumstanțelor cauzei, descoperirea infracțiunii.

Totodată, inculpatul se caracterizează satisfăcător la locul de trai și de studii, locuiește și este educat într-un mediu favorabil. Părinții sânt caracterizați pozitiv, îngrijesc minorul corespunzător și vor depune toate eforturile în vederea corijării acestuia.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ori, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal se califică ca „mai puțin gravă”, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Din materialele cauzei rezultă că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanțe atenuante - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, comiterea infracțiunii de către un minor.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, nu a stabilit careva circumstanțe agravante.

Inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător.

În contextul circumstanțelor relevate, este nefondată solicitarea avocatului de a aplica inculpatului prevederile art. 93 Cod penal, deoarece această măsură nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Argumentele invocate de avocat, care se referă la faptul că, inculpatul este minor, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, a manifestat căință activă, apreciate în coroborare cu modalitatea de comitere a infracțiunii, săvârșirea de acțiuni intenționate care au încălcat grosolan ordinea publică, dar și consecințele acesteia (prin acțiunile inculpatului au fost cauzate prejudicii materiale considerabile, fiind deteriorate 22 unități de transport) denotă faptul că, scopul pedepsei penale poate fi realizat doar prin aplicarea față de inculpatul a unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Celelalte argumente invocate de avocat, și anume că, inculpatul se caracterizează satisfăcător la locul de trai și de studii, locuiește și este educat într-un mediu favorabil, părinții sunt caracterizați pozitiv, îngrijesc minorul corespunzător și vor depune toate eforturile în vederea corijării acestuia, nu pot fi reține cu titlu de temeuri în vederea liberării de pedeapsă a minorului Ghereg E., deoarece el în același mediu existențial, socio-familial atât până la comiterea infracțiunii, cât și după comitere a admis un comportament care a intrat în sfera ilicitului penale și care nu poate fi considerat ca o situație accidentală în viața acestuia, deoarece inculpatul minor a acționat cu intenție directă la comiterea unei infracțiuni care se califică ca fiind mai puțin gravă. Respectiv, instanța de apel a apreciat că, mediul existențial al inculpatului și care a dus la comiterea de către acesta a unei infracțiuni nu poate fi considerat ca fiind eficient în vederea corectării și resocializării inculpatului, în special, în vederea neadmiterii pe viitor a unor alte abateri de la legea penală.

Astfel, din conținutul referatului presentințial de evaluare psiho-socială a personalității minorului Ghereg E. rezultă că, în urma investigațiilor realizate pentru întocmirea prezentului referat de evaluare psihosocială a personalității minorului permit de constatat că, perspectivele de reintegrare în societate a minorului Ghereg E. sunt mari, este ușor influențabil de prietenii lui, ceea ce a dus la săvârșirea infracțiunii. Minorul necesită susținerea din partea părinților, deoarece nu este supravegheat în de ajuns și nu există control asupra acțiunilor sale.

Din caracteristica eliberată de diriginta de clasă și semnată de directorul LT „Aleksandr Pușkin” din or. Anenii Noi rezultă că, Ghereg E. este slab la învățătură, în timpul instruirii, a arătat cunoștințe satisfăcătoare despre subiectele școlare. Nu studiază în cea mai mare măsură a puterii sale, are nevoie de monitorizare constantă. Vorbirea este dezvoltată medie, foarte tăcută. Are dezvoltare generală, nu participă la viața socială a clasei, la evenimentele culturale, la viața sportivă, îndeplinește orice solicitare de bună voie și conștiință. El nu respectă întotdeauna regulile de conduită, la caracter este modest, independent, muncitor, restrâns, echilibrat, foarte puternic susceptibil la alte influențe, prietenos, menține relații prietenoase. Nu duce un stil de viață sănătos – fumează.

La caz, inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța a dispus aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare, cu aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de 1 an, cu obligarea acestuia de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent.

Respectiv, în perioada termenului de probațiune fixat de prima instanță, inculpatul urmează să conștientizeze pericolul social al faptelor sale și să fie exclusă predispunerea de a mai comite asemenea fapte, aspecte care nu vor putea fi conștientizate prin liberarea de pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 93 Cod penal.

Prin urmare, pedeapsa aplicată de către instanța de fond urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea inculpatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Ori, soluția instanței de judecată s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Deci, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5. Avocata Negru Olesea a declarat recurs ordinar, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel și sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri,

prin care în privința inculpatului Ghereg E. să fie aplicate prevederile art. 93 Cod penal, cu dispunerea liberării de pedeapsă penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea măsurii de constrângere, cu caracter educativ - încredințarea minorului pentru supraveghere părinților.

Recurenta a invocat că, nu a fost convinsă de argumentele motivării hotărârilor contestate și nu este clar cum instanța ajunge să afirme că după comiterea faptei imputate inculpatul ar fi admis un comportament care a intrat în sfera ilicitului penal.

Ori, instanța de apel nu a examinat minuțios materialele cauzei penale, a ezitat a se conforma sarcinilor impuse de legiuitor în art. 414 Cod de procedură penală, a omis a examina și a da o apreciere probelor din dosar ce a și condus la emiterea unei decizii netemeinice și neelucidarea circumstanțelor de fapt, neclarificarea chestiunilor impuse de legiuitor.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect, se reține că recursul ordinar este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că norma de drept aplicată

în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, are o vârstă minoră, dar a comis o infracțiune mai puțin gravă, este caracterizat satisfăcător, a cauzat prejudicii materiale considerabile, fiind deteriorate 22 unități de transport, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, o pedeapsă penală mai blândă decât cea stabilită sau aplicarea prevederilor art. 93 Cod penal, ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale aplicate inculpatului în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar a acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Negru Olesea, împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 18 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2021, în privința inculpatului Ghereg Egor XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 12 noiembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico